

DR. SIKLÉR ERNŐ
ÜGYVÉD

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 00 3 8 2 - 0 / 2022	
Érkezett: 2022 FEBR 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 4
Melléklet: 5 db	

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773

Tárgy: Alkotmányjogi panasz

Benyújtva: Gyulai Törvényszék, mint I.fokú bíróság útján

GYULAI TÖRVÉNYSZÉK

Érkezett: 2022 JAN 10.

Példány: Melléklet: db

Az ügy: BB 101/2021/1680

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] - jelen eljárásban indítványozó - a csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt dr. Siklér Ernő ügyvéd - védő - útján

alkotmányjogi panaszt

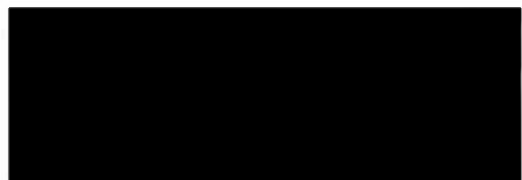
terjeszték elő Magyarország Alaptörvénye 24. Cikk /2/ bekezdés c./- d./ pontjai és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. §./1./bekezdés és 27.§.-a alapján, és ennek keretei között indítványozom, hogy szíveskedjék megállapítani, hogy a **Kúria Bfv.III.1.043/2021/4. számú végzése mellyel a felülvizsgálati kérelmemet a Kúria elutasította. Az indítvány ilyen formában történő elutasítása**

sérti

az Alaptörvény XXVIII. Cikk /1/ bekezdésében biztosított **tisztességes eljáráshoz való jogot**, valamint az Alaptörvény XXVIII. Cikk /7/ bekezdésében biztosított **jogorvoslati jogot**, és ezért azt **semmisítse meg**.

Az Abtv.29.§-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi kérdést vessen fel.

„Audiatur et altera Pars”

Időközben megszületett a **21/2016./XI.30./ AB határozat** a büntetőeljárásról szóló 1998.évi XIX.törvény 21.§./3/.bekezdés a./ pontjával kapcsolatos alkotmányos követelmények megállapításáról, - amely határozat kimondta, hogy a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, amely az eljárásban részt vevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg.

Ezen döntésben megfogalmazott követelmények ellenére született meg az ügyben a felülvizsgálati indítvány elutasítása, amely alaptörvény-ellenes, tehát az eljáró bíróságok azokat **figyelmen kívül hagyták**, így álláspontom szerint, jelen ügyben sem mellőzhető az Alkotmánybíróság állásfoglalása.

Ezen döntésben hivatkozott az Alkotmánybíróság az általa korábban: 34/2013./XI.22./AB határozathoz hasonlóan megerősítette a 8/2013./III.1./ AB határozatban rögzítetteket, amelyek értelmében az alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásokban kiemelt feladatának tekinti, hogy a jogszabályok olyan értelmezését fogadja el, amely összhangban áll az Alaptörvényben biztosított jogok érvényesülésével.

Ebből következően az **Alkotmánybíróság feladatához** tartozik, hogy az alkotmányjogi panaszok alapján meghatározza az Alaptörvény XXVIII.cikk/1/.bekezdésében foglalt pártatlan bírói eljáráshoz való jogból fakadó, az alkotmányos büntetőeljáráshoz tartozó egyes követelményeket.

A tisztességes eljáráshoz való jog és a bírósághoz fordulás joga tekintetében lefektetett érvelésem a következő:

Míndezek közül a tisztességes eljáráshoz való jog talán a legátfogóbb jog, amelynek nemzetközi irodalma is igen jelentős, köszönhetően a strasbourgi eseteknek is. A tisztességes eljáráshoz való jog ugyanis az emberi jogi egyezményekben is szerepel, úgymint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya. A hatályos szabályozás azonban inkább az előbbihez közelít, ugyanis az igazságos jelző helyett a tisztességes-t használja, és tartalmazza az ésszerű időn belül történő elbírálás követelményét is. Ám a vád megfogalmazás előtt nem tartalmazza az Emberi Jogok Európai Egyezményében szereplő büntetőjogi jelzőt, amely lehetőséget nyújtott arra, hogy a strasbourgi Bíróság a büntetőjogi jelleg értelmezésével a büntetőjog fogalmát mintegy kiterjessze és adott esetben az egyes részes államok jogától függetlenül, egyfajta nemzeteken átívelő tartalommal alkalmazza, adott esetben szabálysértési vagy fegyelmi ügyekre nézve is.

A cikk alapján tehát az igazságosság helyett a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. [6/1998. (III. 11.) AB határozat]

A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általános és nem vitatottan elismert eleme a fegyverek egyenlősége, amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele (és a nemzetközi szervek esetjogá-

ban is leginkább kimunkált területe) a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények során, illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. A másik feltétel, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg.

Itt érintkezik a fair trial elve a védelemhez való jog hatékonyságának és a védelemre való felkészülés kellő idejének és eszközeinek követelményével. [6/1998. (III. 11.) AB határozat] Szintén ugyanezen döntés alapján függ össze az eljárás tisztességessége a bizonyítékok és dokumentumok megismerésével, valamint a hallgatás jogával, amelynek sérelmét azonban nem jelenti, ha abból az eljáró bíróság mégis következtetéseket von le. (793/B/1997. AB határozat)

Az elv azonban magába foglalja a **bírósághoz fordulás jogát** is, amelynek szervezeti oldala - a szintén az Alaptörvény által deklarált - az igazságszolgáltatás bírói monopóliumának elve. A két elv összefüggéseit, mint a jogosultság alanyi és szervezeti oldalát az Alkotmánybíróság is tárgyalta, amikor a jegyző quasi-bírászkodási jogkörének alkotmányosságát vizsgálta, mind az igazságszolgáltatás kizárólag bíróságok útján, mind a bírósághoz fordulás joga tekintetében. [71/2002. (XII. 17.) AB határozat]

A szervezeti oldal az egyén oldaláról jelentkezik, amely azonban az Alaptörvény alapján korlátozható az eljárási törvények által a szükségességi-arányossági teszt alapján. Ilyen korlátozást jelentenek az eljárási jogszabályokban található perakadályok vagy bírósági felülvizsgálat kizárása.

Az ügyben 2021. október 28. napján megtartott tanácsülésen a **Kúria Bfv.III.1.043/2021/4. számú végzésével** a felülvizsgálati indítványomat elutasította azzal, hogy végzése ellen fellebbezés vagy felülvizsgálatnak nincs helye.

Az indoklásban az elutasítás indokaként a Kúria 2017. július 20.-án meghozott Bfv.II.1870/2016/7. számú végzésére hivatkozott, melyben védencem korábbi védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Gyulai Törvényszék 13.B.101/2013/911. számú és a Szegedi Ítéletábrla, mint másodfokú bíróság Bf.III.606/2015/150. számú ítéletét a terhelt tekintetében fenntartotta.

A Kúria végzése a legfőbb Ügyészség Bf.1096/2021/2. számú nyilatkozatához hasonlóan a felülvizsgálati indítvány elutasítását ismételtség okán jelöli meg hivatkozva a Be. 648. § a) és b) pontjára kiemelve, hogy azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Hivatkozik továbbá a végzés a Be. 652. § (6) bekezdésére mely szerint:

Minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt kivéve ha újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul.

Hivatkozik továbbá a Be. 652. § (7) bekezdésére, mely szerint a felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be.

Sérelmes számomra, hogy a fenti indoklás csak részben helytálló ugyanis a korábban [REDACTED] ügyvéd által benyújtott és a Kúria által Bf.II.1870/2016/7. számon elbírált felülvizsgálati indítvány kizárólag a bünszervezet vonatkozásában tett megállapítások tekintetében lett előterjesztve míg a jelen eljárásban előterjesztett indítvány a bünszervezeti megállapítások támadásán túl anyagi jog jogból támadta a vádtörvényességét a magánokirat-hamisítás vétsége tekintetében, elfogultság miatt támadta a vádtörvényességét IV. r. terhelt és az Ügyészség tekintetében, szakértői kirendelés hiányát eredményezte illetve az egymással érdekellentétben

álló védők eljárása tekintetében a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti eljárási szabálysértést jelölt meg, amely nyomán az ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni.

Mindezen érvelésre figyelemmel a korábbi már elbírált felülvizsgálati indítvány és a jelen ügyben elbírált felülvizsgálati indítvány semmiképpen sem tekinthető azonos tartalmúnak a Kúria által hivatkozott Be. 652. § (6) bekezdése pedig alaptörvény ellenesen korlátozza a **bírószághoz fordulás jogát**, amelynek szervezeti oldala - a szintén az Alaptörvény által deklarált - az igazságszolgáltatás bírói monopóliumának elve.

A fentiek hiányában a Kúria végzése szemben áll az Alaptörvény XXVII. cikkének (7) bekezdésében írtakkal, mely szerint:

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A fenti döntés illetve a felhívott jogszabály hely sérti és kiüresíti az Alaptörvény fenti cikkében biztosított jogot.

Az alkotmánybírói eljárás feltételének igazolása:

- I.) A 2014. évi CLI. törvény 27. §-a a következő rendelkezést tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d./ pontja alapján Alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírószághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a.) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b.) az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”
- II.) Fenti törvény 29.§-a szerint az Alkotmánybírószághoz az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- III.) Az Alkotmánybírószágról szóló törvény 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül lehet írásban benyújtani.

Az Ab. törvény 26. § (1) bekezdés b./ pontja eljárásjogi feltételként szabja az alkotmányjogi panasz előterjesztéséhez a jogorvoslati lehetőségek kimerítését, illetve ilyen eszköz hiányát.

A korábban előadottak szerint rendes jogorvoslati eszköz a Kúria végzésével szemben nem állt rendelkezésre. A Kúria végzését elektronikus formában 2021. november 8. napján vettem készhez.

Fennáll ugyanakkor a 27. § a./ pontjában foglalt anyagi jogi feltétel is. A bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó alaptörvényben biztosított jogait sérti, így az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt alapvető eljárási jogosultságokat.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések Alaptörvényben biztosított alapjogokat sértő jellege, és az azokban megtestesülő, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-

ellenesség és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés feltételeinek fennállása jelen beadvány általános indokolásában került részletesen előterjesztésre.

Az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően kell alkalmazni. Azoknak sérelme kihat az Alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog biztosítására is. Az alkotmányos jogorvoslati jog ugyanis a jogsérelem hatékony orvoslásának lehetőségében testesül meg, amely az adott esetben nem valósult meg.

Álláspontom szerint különösebb elemzést nem igényel az arra történő hivatkozás, hogy a korábban folyamatban volt büntetőügyben védencem pozíciót töltött be, és velem szemben bűnösség megállapítására és súlyos büntető jogkövetkezményként 10 év végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazására került sor. Ehhez képest a folyamatban volt bírósági eljárás a vádlott jogát, jogos érdekét és jogi helyzetét alapjaiban érintette.

Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdés: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

EGYÉB NYILATOZATOK:

Az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok Abtv. 68. §./, ugyanakkor a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az Alkotmánybíróság ügyrendjének 27. § /1-4/ bekezdése alapján csatoljuk az alkotmányjogi panasz benyújtására és képviselőre vonatkozó ügyvédi meghatalmazást. A beadvány tartalmazza a jogi képviselő aláírását is. További mellékletként csatoljuk a büntetőügyben keletkezett első és másodfokú ítéletet

Jelen alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 53.§. /2/ bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró bíróságnál – a Gyulai Törvényszéknél– került sort.

K é r e m, hogy a Tisztelt Gyulai Törvényszéket a Be. 653 § (2) bekezdés!! alapján az alkotmányjogi panaszt az ügyben keletkezett iratokkal együtt küldje meg az Alkotmánybíróság részére.

Kecskemét, 2022. január 7.

Tisztelettel:

dr. Siklér Ernő ügyvéd

meghatalmazott védő – útján